

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Año XIII

Reus Diumenge 13 de Febrer de 1898

Núm. 3.474

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes	Plaça
6	3'50
3	1'75
1	0'58

Extranjer y Ultramar
Anuncis, a preus convencionals.

Administració y Redac ió

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibrerias d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Juaquera, 6.
No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTÍAS DELS ULLS

L' oculista de Tarragona **D. J. MIRÓ** accedint gustós á las peticions de sos numerosos olients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y divendres de 2 a 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, pis primer, cantonada al carrer Monterols.
Los demás dias en son gabinet de TARRAGONA, de 10 á 12 del matí y de 3 á 5 de la tarde.

Tos

Desapareix rapidament usant lo

Tos

XEROP SERRA

No conté op ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos

FARMACIA SERRA.

Oberta tota la nit.

Tos

CREMA LCTEA ROMEU

Reproductora de la llet

aprobada per la M. Iltre. Academia Mdich Farmacutica de Barcelona.

Eficament recomenada pera augmentar la llet á las Mares de familia, en cuents casos s' hagi retirat per disgust, fluixetat, etc. Ab son ús, tota mare pot criar á sos fills durant lo temps de la lactancia.

Diposit: Farmacia de A. SERRA, Arrabal de Sta. Anna, 80

REUS

Vinyas Americanas

DE **Marcial Ombrs** (Propietari)

Avinguda del ferro carril, Figueras, (Girona)

Barbats y estacas en venta, rer millions.—Preus reduhits y autenticitat garantisada.—Cinch millions d' estacas, y un milió de barbats.

D. EDUART BORRAS PEDRET

METJE-CIRURJIA

ha trasladat sa habitac ió y despaig al Arrabal de Santa Anna número 45, Reus.

SECCIÓ DOCTRINAL

La cuestió Dreyfus

desde un punt de vista imparcial

Li excepcional escandol que ha produhit á Fransa lo procés Dreyfus, ha resplandit per tot lo mon, ab

motiu d' haverse emprs lo gran literat Zola, la delensa del condemnat. En Zola s' ha valgut com d' una arma terrible de la seva gran popularitat, pera esgrimir-la contra 'ls adversaris dels juheus, mes no per aixó ha aterrat al element antisemita de Fransa, que barrejant la nota patritica ab la critica que 's mereixen los sindicats juheus á Fransa, tindran sempre sobrats recursos pera plantar cara al seus adversaris.

No hi ha dubte, que l' acte que ha realiat Emili Zola de posarse enfront del tribunal ó Consell de Guerra que condemna á n' en Dreyfus, es un gran acte que fa quedar admirat, y que fins per sa grandesa fa quedar parat á qui ho reflexiona. Un home que te una fortuna, una celebritat universal potser la primera d' Europa, y una vida pera perdre, ¿perquè ho ha d' exposar tot en aras de la defensa de un home, pel mer fet de servir á la causa de la justicia. Se compndria mes aquest acte si en lloch d' un home sigés una colectivit atropellada, pero si aquesta colectivit atropellada, sigés lo poble juheu, no crech que pagns la pena, fins potser hi guanyaria en l' atropell la Fransa y la Humanitat entera, com ha demostrat en Dramont ab sos llibres y ab sos articles en «La Libre Parole». Si l' acte se dirigeix solzament á

defensar á un home, se comaprn menos, puig mils y mils víctimes ignoscents s' han sacrificat sens que Zola y sos entusiastas d' avuy se ho prengessin de la manera que s' ho prenen ab lo capit Dreyfus, potser perquè no perteneixian á cap sindicat de banquers omnipotents. Lo fet en si es noble y gran, pero s' hauria d' haver fet ja cent vegadas y s' hauria de repetir eternament en favor de qui fos, per mes que fos un miserable l' atropellat per la Justicia de la terra, y per lo tant falible.

Pero aq hi ha mes: Se han suscrit menstges, gran part de la premsa s' ha emprs ab frenes la defensa del condemnat, y l' motiu mes poderós que 's veu en aquós actes, es lo de protesta al element catòlic y chauvinista francs que celebren la condemna d' en Dreyfus. Per aixó no podem estar al costat d' uns ni altres,

Los que atacan á Dreyfus y aplaudeixen al tribunal sens reserves, oposant-se á la revisió del procés, poden anar equivocats, en Dreyfus pot ser ignoscent, encare que juheu y poderós. En cambi los que defenden á tot trans, y s' jugan la gloria y la vida en sa defensa, pel mer fet de anar contra la corrent chauvinista y antisemita, com de mostren, lo sen acte no te ranó de ser. Es que fias avuy los tribunals no han comú més injusticias? Mirin los tal al seu rededor, y veurn quants sanch s' ha derramat, cuantas presons y presics pns d' ignoscents, defensors de causes nobles, y la humanitat, ab en Zola al enfront, ab la mes freda indiferencia han contemplat l' injusticia comesa.

Si en Dreyfus represents una idea de humanitat, si sacrificant-se á ell se sacrifics ab portaveu d' una causa noble y gran, allavors compndriam lo perquè de la protesta, y l' apoyariam ab tot lo cor, pero en Dreyfus si algo representa, es una pota del cranch bancari que te lligat al poble europeu, y no 's mereix que aqueix mateix poble s' emprengui ab tant de calor la seva defensa.

Y en quan á Zola, si repassm sas novelas hi trobarm moltes entitats, empreses de ferro-carrils, casas de bancas, associacions obreras y cientificas posadas en ridícul y fins calumniadas... ¿y si algú provs que aixó ha sigut á causa de no haver volgut entregar una subvenció al autor de la novela? Recordis lo comens de la carrera de Zola, en que l' editor Hachette li deya:—*Mon cher ami ca ne va pas.*—Y perque l' negoci marxs, pera conseguir l'rit tant desitjat, se decidí á trobarlo per medi del escandol y dels atacs mes despiadats.

JOSEPH ALADERN.

Las verdaderas colonias

Son las provincias. Totas sens excepció; castellanas y gallegas, andalusas y catalanas sufren y pateixen un jou tan pesat com vergonyós. Ho ha fabricat la ineptitud, ho imposa la insolencia ignorant, ho seporetem tot.

Com colonias s' explotan las provincias. A raudals se treu d' ellas diners, que no es sine treball acumulat, aixís com aquest representa vidas consumidas, energias gastadas, sanch que s' ha empobrit per l' esfor constant y superior á l' inicial empena. Mes se fa en favor d' ellas com no sa algunas obras públicas que s' emprenden sense utilitat, sols per afavorir agis vergonyosos de que beneficien los conccionaris, que no poden mostrarse ingrats ab sos protectors. Aixís tenen las espanyolas unas rets de carreteras y ferrocarrils

que no responen a las necessitats sentidas, que creixen de plan y de sentit comú com aquells que les idearen.

Baix lo sistema d'exagerada y estúpida centralisació que patim, res útil se pot emprendre sens lo permís de la metròpoli; res pot realitzar-se sens passar avans los tràmits inacabables d'un expedient que serveix únicament pera matar las iniciatives—escasses per desgracia—que s'manifestan y fan viure legions d'empleats ineptes, parents ó deudos més ó menos llunyans de ministres, senadors, diputats y sos descendents fins la quarta generació. Hi ha una epidemia que delma un poble ó una ciutat? Donchs avans de pendre cap mida es precis posar lo correbut en coneixement del govern central; aquest envia delegats, que cobren bonas dietas sisquera sían memos de naixement; los delegats redactan un informe, los ministres s'enteren d'ell quan bé 'ls hi sembla, y al cap de duas setmanas—en lo cas de procedirse ab molta rapidés—se pot comensar a combatre la plaga. Que durant aqueix temps ha causat terribles estragos? Aguantarse y beure tila. Amenassa ruina un edifici públich? Donchs informe al canto, estudi del informe, nomenclament de coissió técnica, nou informe y nou estudi, consulta a la Academia de Sant Fernando, resolució del ministeri, transferència de crédito, debat en lo parlament, discussió en la premsa. Succeheix moltes vegadas que quan arriba la ordre de reparació l'edifici s'ha enderrocant. Q'ó li va a fer lo Govern? Ocorreix una inundació, una catástrofe qualsevol. Los habitants que han sortit ab lo cos sa d'ella se las apanyan com poden, se remedian com son bon judici 'ls dona a entendre. Lo Govern s'ha acontentat ab obrir una informació. Y quan desp'és d'expedients y més expedients, de consultes y més consultes, resulta probat fins la evidència y d'un modo oficial lo que era notori desde 'l primer dia, la administració central surt del pas sense donar un xavo. No hi ha fondos en ella de calamitats.

En tasca tan amena y de tan positius resultats com es la de manar instruhir expedients y enterarse malament d'altres, consumeixen los alts funcionaris de la nació l'escas temps que 'ls queda desp'és de murmurar uns d'altres, pronunciar discursos «hueros», contestar las cartas que 'ls escrich de tots tamany y categorías y de millor ó pitjor ralea.

Pera aqueixa neuralisació inepte é indecorosa van a las Corts homes negats y altres experts en totes las malas arts; surgeixen, per generació espontánea, ministres papanatas que son piquet d'un manat de canallas; administren los fondos ó interessos municipals homes que deurían arrossagar un grillet y altres absolutament idiots; poden ascendir als primers puestos de la judicatura advocats que son marits complacents y altres cosas pitjors. Mentres a Cuba y Puerto Rico se concedeixi autonomia amplíssima, aquí tenim que menjarse 'ls funcionaris que a la metròpoli plau enviar.

nos y 'ls alcaldes de Real ordre y sufrir que s'encarreguin de vetllar per la seguretat dels ciutadans com quefes de policia homes que no han contret més mérits que ser criats,—aixís com sons, dels que netejan pantalanas y altres catxivatxes menos ben olents,—del senyor Sagasta ó d'altre qualsevol politich.

¿Fa falta una aduana? Que la pagui la població que la necessita. Periclitava una industria? Expedient y al avio. ¿Lo servey de correus es deficient? Fastidierse. ¿Abusan del públich las companyias de ferrocarrils? Paciencia. ¿Assota la fam una regió? Es sapigut que no hi ha mal que duri cent anys; y la fam ja acabarà, bé perque hagi mort a quants ne patiren, bé perque desp'és d'uns anys dolents ne venen altres d'abundancia.

Pero ¿fa falta diner, se necessitan homes? Aquí están las provincias. Ab apretar un poch més los ressorts, s'está al cap del carrer. Pot estallar algun moti: aquí están los Mausers. Y la centralisació segueix sa marxa magestuosa y triomfal com aquell carro de las Indias que aixafava victimas humanas, com aquell deu fenici de broncíneas fauces que las tragava y consumia, y quins noms no cito pera que no s'entrespasien als alts funcionaris que a aquestas colonias envia la metròpoli y que examinan de ficso que Fenicia fou la terra ahont s'inventá l'ácit fenich, desinfectant que no té acció contra determinats parassits.

(De la Asociación Mercantil Española.)

Las senyoretas del «Coin»

Al escriure quatre ratllas ab aquest mateix títul en lo número del passat divendres, pera protestar contra las opinions particulars del col·laborador de La Autonomia, apreciable colega local, sobre 'l concepte que tenia format de las noyas que jugan en aquest joch, ho ferem sense cap malavolensa al company Savé ni cap odi al colega.

Trobavam massa forts los calificatius empleats per l'articulista y llegirem que la atmosfera prostituhida que respirava aqueillas senyoretas era, si s'vol que no fos la de la societat «El Olimpo», que ja es tranzigir, la d'aquesta ciutat.

D'aquí la nostra protesta: mes d'aquí la nostra indignació. No obstant a no tractarse del bell sexe, y com a tal débil, tal vegada no hauriam sortit en sa defensa.

Y si cap d'aquells dos raquitihs sentiments nos animava, es natural que no s'mogués lo desitj de provocar una polémica ni ab lo sueltista, ni ab lo colega.

Pero La Autonomia d'ahir no nos ho reconeix aixís y forsa será ferli entendre pera que ni en hipotesis pugui suposar may que nosaltres combatém absanya als enemichs (los autonomistas no han sigut may enemichs nostres) ni que nos excedim en los atachs, perque enteném que pera fer que se 'ns respecti, hem de comensar respectant.

Prou habil lo sueltista, dona una interpretació al articlet ben diferent de la que te realment y al efecte entent é il y en aquesta forma ho defensa, que las senyoretas del «Coin» a qui l'articulista s'volia referir, no constitueixen una personalitat definida, sino a totes en general, interpretació que no pot convencer a ningú, perque d'altre manera ¿qui s'atreviria a afirmar que en sas cores s'hi dibuixa l'asco, lo cansanci y 'l fástich de la vida que portan?

Y a que vindria que 'l treball objecte de censura, es mas sentido que reflexionado y madurado?

Mala causa defensaria La Autonomia si volgués persistir en la polémica: es aquella una ensepegada que no la produheix l'ebionismo un tanto pesimista de qui li doná, sino un temperament poch reflexiu, donchs tingui per ben segur que era prou fort l'article pera que tothom ne protestés.

En quan a las preguntes que fá, li contestarém: Qui pot no estarhi conforme? En l'anim d'aquesta y de totes las societats está, lo veure a la dona dignificada y enaltida per las diferents labors que té senyalada y nosaltres prefeririam veure a totes las jugadoras del «coin», toreras y pelotaris, fent mitja, ganxet, cusint, brodat ó planxant.

CRÓNICA

Ahir disfrutárem d'un dia que per la bona temperatura que regná, se'n venhen poch en lo mes de Febrer.

Ab aquest motiu no foren pocas las personas que anaren a fer lliars passeigs per lo de Misericordia, Sunyer, Mata y de la Boca de la Mina, a fi de passar més confortables las horas en que lluhia sol tan esplendent.

Pera 'ls amateurs de las cosas sensacionals cap país com lo d'Espanya.

Desde que las maledidas guerras colonials nos empobreixen y la despoblan, no faltá dia que no arribés una bona ó dolenta noticia: pero are una insurrecció sembla acabada y l'altra está en escabeche, com dirian los castellans, las noticias sensacionals se succeheixen a las mil maravellas pera 'ls que saben explotarlas y fer lo seu legitim negoci.

Cuba está pacificada; s'han presentat tants cabecillas y tants insurrectes; are sí que va de bó, que 'l Govern té 'l propósit de dir al país totes las veritats y aixís successivament, se repeteix per totes las encontradas tornant al cor de tantas mares desconsoladas sa perduda franquiliat.

Mes l'aura d'un nou dia se succeheix a la negra nit, altra volta las ilusions y las esperansas d'una prompta pacificació se'n van com lo fum per l'espay, sense deixar rastre.

Ara que havia passat part de la gran indignació

(Tercer)

(28)

A plech de treballs regionalistas

DISCURS

Llegit per don Ferrán Girbal y Jaume en la inauguració de la secció de Bellas Arts del Centre Escolar Catalanista.

cordant tot lo que m'ordejava, ab tanta forsa de colorit com si ho estés veient.

...y tot m'ha fet un dol, comparat ab aral... y he sentit una punyida tant forta d'anyorament!

Tot me porta al mateix lloch. Com l'aureta s'moriria de fret si no tornés a sa patria passat l'estiu, aixís lo cor me demana tornar a la meva terra. Y m'acut l'exclamació de Rucker: ¡jalas!... Potser per aquí també m'hi moriria de fret, si no pogués emprendre la voada.

¡Ditxosos catalans, com vos anyoro!

Anant pel mon, he sentit mil vegadas una sensació de defalliment, un ofech de cansanci pera seguir caminant y a mida que he anat guanyant distancia, s'ha apoderat de mí un afany irresistible de tornar enrera fins arribar al punt de la sortida. Pero la obligació m'ha fet seguir avant, avant sempre, sense girar la vista, pas a pas, mentres ab lo pensament... anava desient camí.

Y anant pel mon, he trobat alguna volta un compatriota, y ns hem donat la mà sense coneixens, casi ab tanta efusió com si fossim molt amichs.

Y anant pel mon ab la carga de la vida he vist molts pobles, rics uns, pobres altres, y a tots los hi vull bé; a tots, si en mí estés, voldria millorarlos de sort y ferlos felissos; pero de lluny, desde la meva te-

rra, sense d'izar las mevas montanyas áridas y grandiosas, sentint lo tret d'allá que glassa y no atuheix; sens deixar de respirar. l'aroma delsos camps ni de sentir lo brés de sas arbredas; sense deixar de viure allá hont, (pera mí no més) las fonts mormolan amorosas, cantan los rossinyols ab reflejos del cel, y la vida es hermosa per la vida, y s'tenen aspiracions altas y nobles que segurament, per desgracia, no s'han de realisar; pero s'travalla ab fé, encara que aqueixa fé sia cega... desde allá ahont hi ha algú que ns estima 'ls esforços y 'ls comprén y 'ls ajuda, per que parlém lo mateix idioma, perque la seva sanch y la nostra te més parentiu... desde allá... ja ho he dit tot, en fi... desde la meva terra, dintre 'l sí mateix de la meva mare patria!...

Espero tornarhi prompte. Jo voldria que fos aviat, ben aviat. Lo dia que sia... m'sembla que aquell dia estaré alegre.

Clarament se veu per aqueixos fragments, que la meva tristesa era ben fonda; talment semblava que m'hagués de morir; y potser sí que m'haria mort.

Perque fins allavoras la paraula «patria» m'havia preocupat molt poch, y aixó casi exclusivament com aquell que posseheix un títol de noblesa revellit ó un privilegi poch menos que caducat; com una moneda antiga, que si pot tenir gran valor, es sempre convencional, ja no corra, r'ó es diner; com un timbre d'orgull de circumstancias; com una vanagloria que no s'atreu may perque ha passat de moda, perque avuy del que s'elabés d'esser fill d'aquí ó d'allá com una garantia de la consideració general, tothom se'n riuria. Y jo ne ho retreya, perque alló m'semblava una

insignia ó una joia anticuada, que, com no s'porta, 'l que la portés sería ridicol; me semblava una antiguetat, un ferro vell.

Pero com vaig cambiar llavoras!... Com se va transformar aquella idea, definitntse, dibuixantse, deslacantse, creixent sempre més lluminosa y més sublim cada dial; ¡Cóm desde 'l fons del meu cor li endressava la meva oració de desterrat, lo meu plany d'amor y de respecte que anava augmentant y convertintse en idolatria fervent, en sumissió d'esclau per amor, en misticisme de la religió de la patria!...

¡Com l'anyorava aquella patria que tenia un'ánima, un'ánima de mare que m'enviava son alé de vida; arribant fins a mí en lo primer raig de sol de la matineda trista y en lo bés del vent que no m'donava alas pera endursemen, com ne tenia mon pensament per volarhi mes ràpit que ell!...

¡Cóm la venerava aquella ánima que per mí tenia forma, y en forma de fada, de deessa ó de lo mes divinal a la terra, d'ánima de mare y de mare patria, venia tots los dematins a despertarme tocant ab sos dits mos llavis que s'contréyan amargament mormolant: encare soch aquí! ¡encara no m'morol!...

¡Cóm l'anyorava, com hi pensava, com hi era tot lo dia (aquells dias llarchs com dias d'agonitzant) en aquella terra meva, la millor del mon, perque es la meva, hont tot es poesia; hont los estranys son germans; ahont los amichs son familia, ahont tots son fills d'aquella ánima que es la de tots, que viu per nosaltres, que m'despertava cada mati; ahont la vida canta y viu, brilla y batega y te objecte perque es hermosa; ahont no hi ha febres de cor ni agonias del esperit que s'nodreix de sa vida y aquí s'asfixia y

SERVEY DE TRENS

'SORTIDAS'

De Reus á Barcelona

5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª, 2.ª y tercera.
8:56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y dissabtes, (per Vilanova).
12:11 t. mercancias, segunda y tercera.
4:57 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5:25 m. (per Vilafranca).
9:46 m. (per Vilanova).
15:8 t. per id.
7:39 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9:33 m.—1:04 t.—3:10 t.—7:19 y 9:57 nit.

De Mora á Reus

4:21 m.—8:00 m.—12:08 t.—6:04 t.—7:36 n

De Reus á Tarragona

8:30 m.—9:47 m.—2 t.—7:04 t.

De Tarragona á Reus

7:30 m.—12:25 t.—4:30 t.—8:20 n.

La Reus á Lleyda

8:10 m.—5:23 t.

De Lleyda á Reus

5:50 m.—3:50 t.

De Reus á Vimbodí

7:28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Vimbodí á Reus

9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Tarragona á Valencia

9:30 m. y 11:30 n.

De Valencia á Tarragona

11 m. y 6:30 t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS

De Tarragona, 8:30 m.

Biblioteca Regionalista

Llibreria Regional, carrer de Jesús, 31

SECCIÓ CATALANA

- «Lo Catalanisme», per Valentí Almirall, 10 rals.
- «Quadros», per Emili Vilanova, 2 "
- «La Didax», per Joseph Feliu y Codina, 2 "
- «Cartas Andorranas», per Joseph Aladern, 2 "
- «Costums típicas», per id., 2 "
- «Alcover», monografia, per id., 2 "
- «Poesias», per Manel Marinell, 2 "
- «Oda á Barcelona», per Jascinto Verdagué, 4 "
- «Lo Pl de las tres branques», per id., 2 "
- «L' Aglenya», per Ramon Masferrer, 4 "
- «Croquis Pirenencs», per J. Massó Torrens, 12 "
- «La Fada», per id., 4 "
- «Catalunya trilingüe», per J. Casas Carbó, 2 "
- «Anant pel mont», per Santiago Rusinyol, 16 "
- «Les Cròniques catalanes», per Gabriel Turell, 12 "
- «Obres catalanes», per Joseph Ixart, 20 "
- «Poesias», de Joan Maragall, 8 "
- «Alades», per Emili Guanyabens, 8 "
- «Fruictors», drama, per Ignaci Iglesias, 8 "
- «Montalba», per Bosch de la Trixerria, 12 "
- «Quan jo era noy», per A. de Riquer, 20 "

- «Música vella», per E. Doria y Bonaplata, 12 "
- «Figura y paisatge», per Narcís Oller, 12 "
- «Tascant per les Serres», per J. Pons y Mas-saveru, 12 "
- «Espectres», per Enrich Ibsen, 8 "
- Obras dramáticas de la biblioteca del «Teatro Regional», á meytat de preu.
- «Cansons Catalanes», harmonisades per Enrich Morera, han sortit:
- «Sant Ramon», 2 rals.
- «Planys», 2 "
- «El Macquidia», per Brunet y Bellet, 4 "

SECCIÓ CASTELLANA

- «España tal cual es», per Valentí Almirall, 4 rals.
- «Patria y Región», per Salvador Goloe, 12 "
- «Un ensayo de Regionalismo», per Joan Mañé y Flaquer, 2 "

SECCIÓ GALLEGA

- «Odas de Anacreonte», per Florenci Vaamonde, 5 rals.
- Además están á la venta diferentes obras de celebrats iterats catalans, castellans y extranjer.

De Barcelona (per Tarragona) 9:30 m.
De id. directo 10:30 t.
De id. id. 11:30 t.
De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamouçons y descendent de Lleyda) 7:30 t.
De Madrid y Zaragoza 7:30 m.
De Lleyda y Huesca 7:30 m.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona lo 7 y 24 de Noviembre y lo 6 y 19 de Diciembre del corrent any. Los de Cuba surten d' aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropas de reforç á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5:00 m.
Pera id. á las 2:00 t.
Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 3 m.
Pera id. id. id. (per idem) á las 2:00 t.
Pera Tarragona, directe á las 7:00 n.
Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas á las 8:00 m.
Pera Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 4:00 t.

Los pobles servits per peatens á las 9:00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s' deposita en los buxos després de la sortida del correo de Madrid, se li donará sortida á las 7 de la nit per Tarragona.

Las verdaderas AGUAS MINERALES de

VICHY

del Estado francés, son los manantiales:

VICHY-HÔPITAL Enfermedades del Estómago

VICHY-GRANDE GRILLE Enfermedades del Hígado

VICHY-CÉLESTINS Enfermedades de las Vías urinarias, Diabetes, Gota, etc.

Véndense en las principales Farmacias, Droguerías y Depósitos de Aguas Minerales.

Para evitar toda clase de substitutiones los consumidores deben siempre pedir y exigir: Vichy-Hôpital, Vichy-Célestins, Vichy-Grande Grille.

CURSOS DE IDIOMA FRANCÉS

dirigits per lo professor francés

Mr. Ch. Gougeard

Graduat en la Academia de Paris, individuo matriculat del Consulat general de Fransa, á Barcelona, condecorat á Fransa y á l' extranjer.

Pera 'ls que s' dedican al CEMERS

Se fa un curs de Llengua francesa y de pronunciació correcta, y s' apren lo Francés en sis mesos, per medi de son método simplifícat, instructiu, sumament interessant y aficans de todas las inteligencias.

Pera 'ls que cursin lo BATXILLERAT

Se donan *leçons particulières préparatoires* als exámens del Institut de Reus, contentant en castellá las preguntas del primer curs y las del segon curs en un Francés correcte; seguint párrafo per párrafo l' ordre de sos respectius programas; ab dós cursos tractats en un estí concís y apoyats d' exemples escullits. (Aquest curs de segon any s' anomena de «Práctica forçada» per ser parlat y escrit *exclusivamente* en francés.)

Pera 'ls mateixos futurs batxillers que cursan la assignatura del Francés en l' Institut ó en l' ensenvel Colegi, á títol de EXTERNOS

Se fan las *correcciones* de sas llibres d' apunts, ab *explicacions complementarias*, fins lo punt de que s' quedin completament enterals dels objectes tractats per que una gramática sens explicacions es un cos sense ánima.

Horas convencionales.—Preus limitats

Direcció: Arrabal sant Pere, 1, segon.—Reus.

NOTA.—Als senyors gustosos de seguir un d' aquels tres cursos, s' aconsella comprar avans, per UN RAL en la imprenta de Carreras y Vila, arrabal baix Jesús 4, lo primer cuadern del curs simplifícat y Gramática francesa para us dels espanyols per Mr. Ch. Gougeard y aixó pera enterarse de son prefiu y formarse una idea de la claretat y concisió del text de sa obra.

A advertencia important: Dits cursos no exigeixen compras de llibres; pera seguir lo primer bastará comprar cada mes un cuadern de m'n método simplifícat, en casa dels citats impresors; per los cursos preparatoris als exámens del Institut de primer y segon any basta la adquisició de sos programas correspondents, que valen sols CUATRE RALS, en casa de son autor Sr. D. Lluís de Olavarrieta, Localle, arrabal de Sant Pere, 10, tercer.

Caramelos Pectorals del metje SALAS

Curan la Bronquitis, Tos, Catarros, etc., netejan de mucositats l' aparat respiratori tan sols presenten un al anarsen á dormir y altre á la matirada, composició inofensiva no conté medicament perillós.

DIPOSIT en Reus Farmacia de Serra Arrabal Santa Anna, 80. Preu de la capsa 6 rals.

Societat general de transports marítims á vapor de Marsella

Serveys del mes de Febrer de 1898
Linea directa pera 'l Rio de la Plata
Sortirà de Barcelona lo dia 21 de Febrer directament pera Montevideo y Buenos Aires lo magnífich y ràpid vapor francés.

ITALIE

LINEA PERA 'L BRASIL Y RIO DE LA PLATA
Sortiran de Barcelona pera Rio Janeiro, Santos, Montevideo y Buenos Aires los grandiosos y acreditats vapors francesos
lo dia de Febrer lo vapor «Provençe»
lo dia 26
Consignataris á Barcelona, RIPOL y C.ª, Plassa de Palacio.—Barcelona.